

De Dans

Door de balzaal walsend gleden wij onze huiskamer binnen.
Ik de beschermeling en wij weer even gelukkig met elkaar.

Slechts af en toe wist je nog wie die kleine jongen was.
Dat moment vannacht, zo was ik je bijna weer vergeten.

Vogel

Vogel hoog in de lucht
is het waar dat jij vlucht
voor al het misbaar,
daar ver vanwaar je nu vliegt?

Is het je instinct,
dat je ertoe dwingt
weg te gaan van alles om je heen
op zoek naar rust, een moment alleen?

Kon ik vliegen
zou ik je volgen,
maar mijn instinct dwingt mij te blijven,
misschien een beetje verbolgen.

Ik ben een mens
en jij, jij bent mijn wens.

Ziekte

Over mijn ziekte valt een ander weinig uit
te leggen.

Ik kan vertellen dat ik dan weer kan praten, dan weer het zwijgen er toe doe.

Niet omdat ik niets wil zeggen,

maar de woorden zijn soms zo moe.

Ik kan vertellen dat ik dan weer kan lopen,

dan weer verstijfd moet zitten zo moe,

zoals deze regels: niets doet er dan meer zo toe.

Beter

De kamer ruikt naar lysol of iets dergelijks
dat men gebruikt om te ontsmetten.

Wat verdorde bossen bloemen sieren de kamer op.

Mijn buurman doet er het zwijgen toe.

Maar goed ook, want zelf ben ik al te moe

om een gesprek te beginnen.

De zaalarts doet zijn ronde,

zijn witte jas keurig gesteven.

Een stethoscoop interessant om zijn nek gehangen.

Hij leest hardop voor wat hij gisteren heeft geschreven,

zijn ogen staren meer dan kijken.

Hij vraagt ongeïnteresseerd "Hoe is het leven?",

terwijl hij een grimas trekt.

Ik wilde nog wat zeggen.

Hij loopt al weg.

Nutteloos eigenlijk om uit te leggen.

dat het wel eens beter is geweest.

E-mail

Ik schrijf geen mooie brieven meer,
alleen een e-mail af en toe
met "hoe gaat het?" en "ook zo moe?".
Zelfs dat trapt op het oude zeer.

Stilte

Ik zoek een dag van stilte
waarop iedereen gewoon zwijgt
een dag waarop zelfs "goedemorgen"
een simpel handgebaar de voorkeur krijgt
of knikje met het hoofd
volstaat
de televisie van de burens
niet meer gilt
de kinderen
een dagje zwijgen
gewoon omdat je dit wilt

alsof het lijkt dat iedereen tot nadenken
is gedwongen
in plaats van het altijd durende lawaai
dat met ons lijkt verwrongen

een lawaai van waar we nooit meer van af lijken te komen
zelfs niet in onze slaap
en onze stilste dromen.

Vergeten

Stemmen in de verte
beelden zijn al voorbij
nog voor je hen echt kon zien.

Spinazie is rode kool
rode kool is aubergine.

Staren naar schimmen
nog voor je de vormen echt kon zien.

Zo komt de dood
je vagelijk bekend voor
al binnen.

Uitvinding

Als zachte, verfrissende
regendruppels in de zomer

als een dikke wollen
winterjas, die mij verwarmt tegen de kou

als buiten spelende kinderen
in de lente, maar ook

als vergankelijke dorre
bladeren van de bomen in de herfst.

Zo vind ik je iedere dag, neen
soms ieder uur, weer uit.

Verhuizing

Mijn oude huis zat vol met verdrietjes
gevuld met smekende vergeet-mij-nietjes
in iedere hoek hoorde je wel een snik
schrik niet: dat was ik
de ramen waren beslagen
van iedere puf van verdriet konden ze me bijna niet meer dragen.

Mijn nieuwe huis zit vol met hoop en kracht
Als ik binnenstap voel ik liefde en macht
Doe ik het licht aan, voelde ik de warmte binnenstromen
en doe ik het uit, komen de liefdevolle dromen.
Als ik nu mijzelf hoor zeggen: "ik hou van jou"
is dat voor altijd,
het is bedoeld voor jou
mijn kleine meid.

Wereld

De wereld wacht op mij
maar niemand staat voor de deur, belt aan
klopt op het raam en is schouderophalend gegaan.

De wereld wacht op mij
maar mijn adres is zoekgeraakt en
mijn telefoonnummer zoekgemaakt.

De wereld wacht zeker op mij
maar men kan mij maar niet vinden.

Rustig zo.